

Forandringer ere indførte successtot. Naar man gaaer tilbage i Historien — den ærede Krigsminister gjorde det igaar, og jeg kan derfor vel ogsaa gjøre det idag — til Middelladeren, saa vil man see, hvorledes Sphd- og Landsemændene stode Side om Side med Skytterne, efterat Krudtet var bragt til Anvendelse i Krigen. Sligt lader sig godt gjøre. Skjøndt jeg derfor ikke vil sige Andet, end at det jo havde været bedst, om Alle havde været bevæbnede med Skydevaaben, er det dog vist, at disses Indførelse først successtot sandt Sted, og der var jo dog større Forskjel imellem de dengang brugte Skydevaaben, Armbrøster, Katapulter, Ballister og Ildvaaben, end imellem Præcisionsstykket og det hurtigsthydende Skyts. Den høitærede Krigsminister holder stærkt paa Hurtigsthydning, og han synes næsten derved ligesom at give Afkald paa Præcisionssthydning. Der tales i Motiverne til Lovudkastet stadigt om, hvormange Skud der kan gjøres i Minutet, men deraf følger jo ikke, at disse Skud virke i samme Forhold, som de langt færre Skud, der gjøres med de gamle Geværer. Jeg troer, at jo mere man har at ødsle med — i dette Tilfælde Patroner — jo mindre nøi- seende er man med Hensyn til Anvendelsen af dette Stof. Det gaaer i dette, som i alle andre Livsforhold, at jo mindre man har, med desto større Nøiagtighed og Nøisomhed anvender man det, og desto mere nøi- seende er man med, at det ikke anvendes til Unytte. Den ærede Minister httrede, at det Vaaben, der tilsigtedes, vilde give samme Fordeel overfor Fjenden, som om Styrken var forøget 4 à 5 Gange; men jeg vil tillade mig ligesom at spørge den høitærede Minister, om han virkelig freldigt vilde paatage sig at holde 4 à 5000 Mand, bevæbnede med Bagladningsgeværer, overfor 20 à 25,000 Mand, bevæbnede med Forladningsgeværer. Det er ganske vist, at i det Tilfælde, den første Styrke var fuldkomment dækket, vilde den have Fordelen, men jeg troer, at — jeg vil ikke engang sige enhver talentfuld Taktiker men — enhver nogenlunde dygtig Taktiker snart vilde manøvrere den ærede Minister ud af hans Stilling, og Gud hjælpe saa de 5000 Mand med Bagladningsgeværene. Det er vel sandt, at en Mand, forsynet med et

Vaaben, der skyder 4 à 5 Gange saa mange Skud som det gamle Vaaben, frembyder en mindre Skibe end 4 à 5 Mand, men herved maa erindres, at de 4 à 5 Mand ikke ville forblive samlede; de ville søge hver for sig sin Dækning, og enten de have For- eller Bagladningsgeværer, kunne de lige godt dække sig. Vistnok er det rigtigt, som den høitærede Minister har berørt i Motiverne til Lovudkastet, at det er vanskelige i liggende Stilling at lade et Forladningsgevær end et Bagladningsgevær, og at man ved den Bevægelse, som er en Følge af Ladningen, lettere giver sit Legeme til Priis, naar man skal lade et Forladningsgevær, end naar man kan blive liggende ned og næsten uden Bevægelse putte en Patron ind i Øbet, dette er aldeles rigtigt, men som sagt de flere Mænd blive ikke samlede, og det er dog indlysende, at det er vanskelige for Fjenden at beskytte sig imod den Ild, der kommer fra 4 à 5 Sider, end imod den Ild, der kommer fra samme Side, idet jeg mener, at det Mandskab, der er bevæbnet med Forladningsgeværer, naturligtvis vil søge forskjellig Dækning paa forskjellige Steder. Overhovedet forekommer det mig, at den ærede Minister overalt, hvor der saaledes er Tale om Offensiven, jeg vil ikke sige har overseet, men dog ikke har taget tilbørligt Hensyn til, at Offensiven ikke er givet nogen enkelt Part, og ligesaa lidt Defensiven. Det er en Selvfølge, at saasnart en Troppeafdeling ligger paa et Sted, anvender den sin Ild med større Fordeel end den Styrke, der rykker frem, deels fordi denne er i Bevægelse, og deels fordi den blotter Personerne, hvorimod den anden med større Møjlighed kan ligge dækket og give Ild; deri ligger den store Fordeel ved det Taktiske i Defensiven. Hvad angaaer den Tillid til Vaabenet, som den høitærede Minister ogsaa har omtalt, da har han httret, at det vilde virke nedtrykkende paa den, som vidste med sig selv, at han havde en Fjende overfor sig, som kunde afgive mange Skud, medens det kun var ham muligt at give eet Skud. Jeg troer imidlertid ikke, at det er dette, som nedtrykker, men at det derimod er Sagtagelsen af den Virkning, som Skuddene fra begge Sider gjøre, der her kommer i Betragtning. Saasnart